



Debreceni Ítéltábla

Pf.I.20.577/2025/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Zolnay Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Zolnay Péter ügyvéd) által képviselt felperes neve (cím) felperesnek, a Dr. Cserich-dr. Gyovai Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Cserich Zsolt ügyvéd) által képviselt alperes neve (cím) alperessel szemben személyiségi jogsértés megállapítása és sérelemdíj megfizetése iránti indított perében a Miskolci Törvényszék 25.P.20.311/2025/18. számú ítélete ellen a felperes részéről 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részt nem érinti, azt fellebbezett részében részben megváltoztatja és a felperes által a Magyar Állam javára megfizetendő elsőfokú illeték összegét 24 000 (huszonnégyezer) forintra leszállítja, ezt meghaladóan helybenhagyja.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az alperes megbízási szerződés alapján adatfeldolgozóként eljáró partnerének munkatársa a felperes +3630/3349... telefonszámát az átírási folyamat szabályainak betartása nélkül – többek között a felperes, mint előfizető hozzájárulása nélkül – 2024. március 12. napján átírta a Sz.-i Közös Önkormányzati Hivatal nevére. Belső vizsgálatot követően a hívószámot az alperes 2024. március 20. napján visszamozgatta a felperes folyószámlájára, és javára 20 000 forint értékű jóváírást rögzített az előfizetői számlaegyenlegén.

[2] A felperes kérelmére a közjegyző 54011/Ü/307../2024/2. szám alatt fizetési meghagyást bocsátott ki az alperessel szemben 800 000 forint sérelemdíj és járulékai megfizetése iránt; a fizetési meghagyásos eljárásban a felperes megfizetett 24 000 forint eljárási díjat. Az eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult, amelyben a törvényszék neve a 2025. február 5. napján jogerőre emelkedett P.21.3../2024/4. szám alatti végzésével a keresetlevelet visszautasította. A felperes 2025. március 6. napján érkezett ismételt benyújtott keresetlevelében kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a személyes adatainak védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy jogellenesen kezelte a személyes adatait és azokat harmadik személynek úgy szolgáltatva ki, hogy arra nem volt jogosultsága. Kérte kötelezni az alperest 800 000 forint sérelemdíj, valamint annak 2024. március 14. napjától a kifizetés napjáig számított késedelmi kamata és perköltsége megfizetésére. A keresetlevelében kifejezetten hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 178. §-ának (1) bekezdésére.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

[4] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest az alperes javára perköltség, valamint az állam javára 40 500 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére.

[5] Az ítéletnek a fellebbezés szempontjából releváns indokolása szerint a felperes a keresetlevél visszautasítását követően újabb keresetlevelét a Pp. 178. §-ának (1) bekezdésében meghatározott határidő leteltét követően nyújtotta be (a keresetlevél visszautasításáról rendelkező végzés 2025. február 5. napján emelkedett jogerőre, a keresetlevelet a felperes ismételten 2025. március 6. napján terjesztette elő); ezért a fizetési meghagyásos eljárásban megfizetett díjat nem lehetett figyelembe venni. A felperes pervesztessége okán így a teljes, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvénynek (a továbbiakban: Itv.) az újabb keresetlevél előterjesztésekor hatályos 42. §-a (1) bekezdésének ab) pontja alapján számított teljes illeték összegét köteles megtéríteni a Pp. 102. §-ának (1) bekezdése szerint.

[6] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával kérte mellőzni a 40 500 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezését. Perköltség iránti igényt érvényesített. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság helytelenül alkalmazta a Pp. 178. §-ának (1) bekezdését; mivel a február hónap csak 28 napból áll, 2025. március 6. napján még az erre előírt 30 napon belül nyújtotta be ismételten a keresetlevelet; ezért a közjegyzői eljárásban megfizetett közjegyzői díj beszámítandó az illetékbe.

[7] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében nem ellenezte az ítéletnek fellebbezésben foglaltak szerinti részbeni megváltoztatását, perköltség iránti igénye nem volt.

[8] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a (3) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és megállapította, hogy az részben alapos.

[9] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. §-ának (1) bekezdése szerint a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, ekként nem érintette az elsőfokú ítéletnek a keresetet elutasító és a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére kötelező rendelkezését. A Pp. 383. §-ának (6) bekezdése alapján ugyanakkor a fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, hivatalból kellett határoznia a le nem rótt illeték összegéről, ezért nem kötötte, hogy a felperes kérelmét az alperes annak teljes összege tekintetében elismerte.

[10] A felperes arra helytállóan hivatkozott, hogy a keresetlevelet visszautasító végzés 2025. február 5. napi jogerőre emelkedését követő 30 napon belül (ténylegesen a 29. napon) a keresetlevelét az ügy előzményére hivatkozással újból előterjesztette; azt az elsőfokú bíróság nem tekintette hiányosnak sem. Ezzel a Pp. 178. §-ának (1) bekezdése szerint az első keresetlevél előterjesztéséhez fűződő joghatások fennmaradtak; az új keresetlevelet az eredeti időpontban beadottnak kell tekinteni. Ennek pedig az a következménye, hogy a közjegyzői eljárásban a fizetési meghagyásos eljárás felperes által megfizetett díját figyelembe kellett

venni a kereseti illetékről történő rendelkezés során. A fizetési meghagyásos eljárás díja és az elsőfokú polgári eljárás illetéke ugyanakkor nem esik egybe. A felperes a közjegyzői eljárásban 24 000 forint díjat fizetett meg, tehát ezen összeget kellett a javára elszámolni, a fennmaradó kereseti illetéket a Pp. 102. §-ának (1) bekezdése szerint pedig köteles megfizetni.

[11] A felperes által megtérítendő illeték összegének meghatározása során továbbá figyelemmel kellett lenni arra, hogy a Pp. 256. §-ának (1) bekezdése értelmében jelen eljárás kezdő időpontjaként a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem előterjesztésének időpontja veendő figyelembe, amely 2024. július 17. napja. Az ezen időpontban hatályos Itv. 42. §-ának a) pontja szerint pedig a kereseti illeték mértéke 48 000 forint volt (de ez volt irányadó az ellentmondást követően benyújtott keresetlevél előterjesztésének időpontjában is), ezért a felperes ezen összeg és a közjegyzői eljárásban megfizetett díj különbözetének, azaz 24 000 forintnak a megfizetésére köteles.

[12] Az ítéltábla ezért a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét részben változtatta meg, és a felperes által fizetendő eljárási illeték összegét 24 000 forintra szállította le.

[13] A felperes a másodfokú eljárással összefüggésben perköltség megtérítését kérte, állítva, hogy a Pp. 83. §-ának (3) bekezdése irányadó. Ezen hivatkozása ugyanakkor téves: a megtérítendő eljárási illeték összege – amely a másodfokú eljárás tárgya – nem kártérítés és nem olyan követelés, amelynek összekszerű megítélése bírói mérlegeléstől függene. A felperes perköltség körében ügyvédi munkadíjat érvényesített a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésére hivatkozva. A lerótt fellebbezési illetéket ekként a Pp. 81. §-ának (1) és (5) bekezdései szerint nem számította fel; a Pp. 82. §-ának (1) bekezdése alapján arról az ítéltábla nem is dönthetett. Az ítéltábla az ügyvédi munkadíjjal összefüggésben pedig a Pp. 364. §-a szerint irányadó 86. §-ának (1) bekezdése alkalmazásával mellőzte az alperesnek a felperes részleges pernyertességével arányos ügyvédi munkadíjban való marasztalását, mivel az alperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezésben foglaltakat elismerte; a másodfokú eljárásra nem adott okot.

Debrecen, 2026. március 10.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró